Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP PODPREDSEDNIKA SODIŠČA

z dne 22. februarja 2022 *

[Besedilo, popravljeno s sklepom z dne 23. marca 2022]

„Pritožba – Intervencija – Konkurenca – Koncentracije – Sklep, s katerim je koncentracija razglašena za združljivo z notranjim trgom in delovanjem Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ob upoštevanju izpolnjevanja nekaterih zavez – Podjetje, ki deluje na trgih, ki jih zadeva koncentracija – Interes za rešitev spora – Dopustitev“

V zadevi C-649/21 P(I),

zaradi pritožbe na podlagi člena 57, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 25. oktobra 2021,

Fastweb SpA s sedežem v Milanu (Italija), ki jo zastopajo E. Cerchi, M. Merola, in F. Caliento, avvocati,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Iliad Italia SpA s sedežem v Milanu, ki jo zastopata D. Fosselard in D. Waelbroeck, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopajo G. Conte, J. Szczodrowski in C. Sjödin, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

[Besedilo, popravljeno s sklepom z dne 23. marca 2022]

PODPREDSEDNIK SODIŠČA

po opredelitvi generalnega pravobranilca M. Szpunarja

izdaja naslednji

* Jezika postopka: angleščina.

Sklep

1 Družba Fastweb SpA s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 27. septembra 2021, Iliad Italia/Komisija (T-692/20, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2021:686), s katerim je to sodišče zavrnilo njen predlog za intervencijo v podporo predlogom družbe Iliad Italia SpA, ki je tožeča stranka na prvi stopnji v zadevi T-692/20.

Pravni okvir

2 Člen 2(3) Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40) določa:

„Koncentracija, ki bi bistveno ovirala učinkovito konkurenco na skupnem trgu ali na njegovem znatnem delu, zlasti kot posledica ustvarjanja ali krepitve prevladujočega položaja, naj se razglasi za nezdružljivo s skupnim trgom.“

3 Člen 8(3) te uredbe določa:

„Če Komisija ugotovi, da priglašena koncentracija izpolnjuje merilo, določeno v členu 2(3) […], izda odločbo, s katero razglasi koncentracijo za nezdružljivo s skupnim trgom.“

Dejansko stanje

4 Dejansko stanje spora je predstavljeno v točkah od 1 do 8 izpodbijanega sklepa. Za potrebe tega postopka ga je mogoče povzeti tako.

5 Evropski komisiji je bila 17. januarja 2020 priglašena načrtovana koncentracija (v nadaljevanju: priglašena koncentracija), s katero sta družbi Vodafone Europe BV in Telecom Italia SpA nameravali združiti svoji dejavnosti obratovanja pasivnih infrastruktur v Italiji v novo ustanovljenem skupnem podjetju, imenovanem Infrastrutture Wireless Italiane SpA (v nadaljevanju: INWIT).

6 Komisija je 6. marca 2020 na podlagi Uredbe št. 139/2004 sprejela Sklep C(2020) 1573 final, s katerim je ugotovila, da je priglašena koncentracija združljiva z notranjim trgom in Sporazumom EGP (Zadeva COMP/M.9674 – Vodafone ITALIA/TIM/INWIT JV) (v nadaljevanju: sporni sklep).

7 Komisija je v spornem sklepu najprej presodila verjetne učinke priglašene koncentracije. V zvezi s tem je na prvem mestu ugotovila, da priglašena koncentracija vzbuja resne dvome o svoji združljivosti z notranjim trgom zaradi neusklajenih vertikalnih učinkov na maloprodajni in veleprodajni trg opravljanja mobilnih telekomunikacijskih storitev. Komisija na drugem mestu ni izključila, da bi lahko priglašena koncentracija vzbujala resne dvome o svoji združljivosti z notranjim trgom zaradi, prvič, neusklajenih vertikalnih učinkov v škodo ponudnikov maloprodajnih in veleprodajnih fiksnih brezžičnih telekomunikacijskih storitev, ki uporabljajo tehnologijo „*fixed wireless access*“, ter, drugič, neusklajenih horizontalnih učinkov v zvezi z opravljanjem storitev gostovanja na pasivnih infrastrukturah za operaterje mobilnih omrežij, ponudnike, ki uporabljajo tehnologijo „*fixed wireless access*“, in stranke, ki niso televizijske in radijske organizacije.

8 Nato je Komisija ocenila, da je zaradi zavez, ki sta jih sprejeli družbi Vodafone Europe in Telecom Italia, priglašena koncentracija lahko združljiva z notranjim trgom in Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3). Iz tega je sklepala, da priglašena koncentracija, kakor je bila spremenjena z zavezami, ki sta jih ponudili stranki koncentracije, ne ovira bistveno učinkovite konkurence na trgih, na katerih so bili ugotovljeni pomisleki glede konkurence.

9 Tako je v spornem sklepu navedeno, da je priglašena koncentracija združljiva z notranjim trgom in Sporazumom EGP pod pogojem, da stranki koncentracije izpolnita pogoje in obveznosti, navedene v zavezah, priloženih temu sklepu.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

10 Družba Iliad Italia je 18. novembra 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa.

11 Družba Fastweb je 11. marca 2021 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v zadevi T-692/20 v podporo predlogom družbe Iliad Italia.

12 Splošno sodišče je z izpodbijanim sklepom ta predlog za intervencijo zavrnilo.

13 Splošno sodišče je na prvem mestu v točki 24 tega sklepa ugotovilo, da sporni sklep ni bil naslovljen na družbo Fastweb.

14 Na drugem mestu je Splošno sodišče v točki 33 izpodbijanega sklepa presodilo, da družba Fastweb ni dokazala, da mora ali bi morala dejansko pri družbi INWIT naročiti storitve gostovanja za svojo prenosno opremo, in da ni zadostila svojemu dokaznemu bremenu. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točkah 26, 29 in 31 navedenega sklepa zlasti poudarilo, da je iz spornega sklepa in stališča Komisije razvidno, da družba Fastweb uporablja alternative za pasivno infrastrukturo družbe INWIT in da ni dokazala, da bi se lahko te alternative izkazale za nezadostne za zadovoljitev njenih potreb ali da bi jih lahko ogrozil neuspeh partnerstva in sodelovanja, vzpostavljenega med družbo Fastweb in drugimi operaterji.

15 Splošno sodišče je v točki 34 navedenega sklepa pojasnilo, da če je treba stališče družbe Fastweb razumeti tako, da bi neuspeh tega partnerstva ali sodelovanja povzročil, da bi potrebovala storitve gostovanja, ki jih ponuja družba INWIT, tak neuspeh vsekakor pomeni prihodnji in hipotetični dogodek, s katerim ni mogoče dokazati neposrednega in dejanskega interesa za rešitev spora.

16 Na tretjem mestu je Splošno sodišče v točki 36 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da družba Fastweb ni dokazala, da imajo pogoji in obveznosti, naloženi strankama koncentracije, na njen položaj učinke, ki so drugačni od tistih, ki izhajajo iz njenega partnerstva in sodelovanja z drugimi operaterji, ali dodatne učinke poleg tistih, ki izhajajo iz tega partnerstva in sodelovanja.

Predlogi strank

17 Družba Fastweb s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi;

– ugodi njenemu predlogu za intervencijo v zadevi T-692/20 v podporo predlogom družbe Iliad Italia in

– Komisiji naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

18 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– družbi Fastweb naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

Pritožba

19 Družba Fastweb v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na napačno obrazložitev in izkrivljanje dejanskega stanja, drugi pa na napačno uporabo prava pri uporabi člena 40 Statuta Sodišča Evropske unije.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve

20 S prvim pritožbenim razlogom družba Fastweb trdi, da izpodbijani sklep vsebuje napačno obrazložitev in izkrivljanje dejanskega stanja, ker Splošno sodišče v tem sklepu družbi Fastweb ni priznalo obstoja interesa za rešitev spora le zato, ker trenutno uporablja alternative za pasivne infrastrukture družbe INWIT.

21 Edino upoštevno vprašanje pa naj bi bilo, ali se bo oziroma bi se lahko pravni ali ekonomski položaj družbe Fastweb spremenil, če bi bilo ugodeno predlogom družbe Iliad Italia za razglasitev ničnosti spornega sklepa. Splošno sodišče naj bi torej moralo odločiti o predlogu za intervencijo, tako da bi ocenilo posledice razglasitve ničnosti spornega sklepa za gospodarsko dejavnost družbe Fastweb. V tem okviru naj se ne bi moglo izogniti temu, da se opre na „domneve“ o učinku koncentracije, ker naj bi ves interes za rešitev spora na področju koncentracij nujno temeljil na takih „domnevah“.

22 V obravnavani zadevi naj bi bil interes družbe Fastweb za intervencijo podan, ker bi ji razglasitev ničnosti spornega sklepa omogočila boljše konkurenčne pogoje s tem, da bi ji ponudila dostop do storitev gostovanja družbe INWIT poleg ali namesto tistih, ki jih je dobila s svojim partnerstvom in sodelovanjem. Razglasitev delne ničnosti tega sklepa pa naj bi družbi Fastweb omogočila dostop do boljše ponudbe lokacij družbe INWIT ter večjo jasnost glede značilnosti teh lokacij in postopkov dostopa do njih.

23 Splošno sodišče naj bi tako zanemarilo bistvene elemente spora, zlasti okoliščino, da bi ji neobstoj vsakršne alternative na trgu za lokacije, ki jih zdaj uporablja družba INWIT, odvzel pogajalsko moč v razmerju do njenih partnerjev in omejeval konkurenco na trgu.

24 Družba Fastweb trdi tudi, da je treba upoštevati še več dodatnih dejanskih okoliščin, in sicer sodelovanje v upravnem postopku pred Komisijo, njen status novega udeleženca med tržnimi omrežnimi operaterji, pošiljanje informacij Komisiji v zvezi s škodo, nastalo zaradi nedostopa do lokacij družbe INWIT, ter podobnost med njenim položajem in položajem družbe Iliad Italia.

25 Komisija se sklicuje na nedopustnost prvega pritožbenega razloga ter trdi, da družba Fastweb na eni strani izpodbija ugotovitve Splošnega sodišča glede dejanskega stanja, ne da bi zatrjevala ali dokazala izkrivljanje dejanskega stanja, in na drugi strani navaja dejanske okoliščine, ki pred Splošnim sodiščem niso bile omenjene.

Presoja

26 Uvodoma je treba preučiti trditve Komisije, s katerimi izpodbija dopustnost prvega pritožbenega razloga.

27 V zvezi s tem je treba na eni strani opozoriti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je v skladu s členom 256(1), drugi pododstavek, PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja, brez vsakršne presoje dejanskega stanja. Splošno sodišče je zato edino pristojno za presojo dokazov. Presoja teh dokazov torej razen v primeru njihovega izkrivljanja ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (glej v tem smislu sklep podpredsednika Sodišča z dne 21. junija 2016, Bundesverband der Pharmazeutischen Industrie/Allergopharma, C-157/16 P(I), neobjavljen, EU:C:2016:476, točka 9 in navedena sodna praksa).

28 Čeprav bi se zaradi predstavitve nekaterih vidikov trditev, ki jih družba Fastweb navaja v podporo prvemu pritožbenemu razlogu, na te trditve res lahko gledalo, kot da je delno njihov namen izpodbijati presoje Splošnega sodišča glede dejanskega stanja, dejstvo ostaja, da družba Fastweb s tem pritožbenim razlogom predvsem trdi, da je Splošno sodišče obstoj njenega interesa za rešitev spora presojalo na podlagi napačnega merila, ki se nanaša na neobstoj dejanske ali predvidljive uporabe storitev strank zadevne koncentracije, medtem ko bi moralo le ugotoviti, ali bi se lahko njen pravni ali ekonomski položaj glede na predvidljive učinke te koncentracije na konkurenčne pogoje, ki vplivajo na to družbo, spremenil zaradi razglasitve ničnosti spornega sklepa.

29 Tak očitek spada v pristojnost pritožbenega sodišča, ker se nanaša na napako, ki jo je Splošno sodišče domnevno storilo pri uporabi prava, tako da je treba prvi pritožbeni razlog šteti za dopusten v delu, ki se nanaša na ta očitek.

30 Na drugi strani iz sodne prakse Sodišča izhaja, da bi stranki to, da bi lahko pred Sodiščem prvič navajala razlog, ki ga pred Splošnim sodiščem ni, omogočalo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži zadevo, katere predmet je širši od tistega, o katerem je odločalo Splošno sodišče. V okviru pritožbe je pristojnost Sodišča torej omejena na presojo pravne rešitve, podane glede tožbenih razlogov, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji (sklep podpredsednice Sodišča z dne 13. novembra 2019, EDP España/Komisija, C-536/19 P(I), neobjavljen, EU:C:2019:965, točka 22 in navedena sodna praksa).

31 Vendar družba Fastweb z zatrjevanjem, da je Splošno sodišče neupravičeno zanemarilo upoštevanje dejanskih okoliščin, omenjenih v točki 24 tega sklepa, ki dejansko niso bile omenjene na prvi stopnji, v resnici pred Sodiščem navaja razlog, ki ni bil predstavljen pred Splošnim

sodiščem in v skladu s katerim bi moralo biti na podlagi teh dejanskih okoliščin njenemu predlogu za intervencijo ugodeno. Trditve, ki temeljijo na navedenih dejanskih okoliščinah, je torej treba zavreči kot nedopustne.

32 V nasprotju s tem, kar trdi Komisija, pa je treba za trditve družbe Fastweb, povzete v točkah 22 in 23 tega sklepa, šteti, da se z njimi le pojasnjuje upoštevnost predstavitve ekonomskega položaja tega podjetja, kot izhaja iz točke 7 predloga za intervencijo, vloženega pri Splošnem sodišču, za presojo njenega interesa za rešitev spora, in zato teh trditev ni mogoče zavreči kot nedopustnih.

33 V zvezi z vsebinsko preučitvijo prvega pritožbenega razloga je treba poudariti, da iz točk od 25 do 34 izpodbijanega sklepa izhaja, da je Splošno sodišče štelo, da je treba predlogu družbe Fastweb za intervencijo ugoditi le, če bi ta družba ob upoštevanju trenutne organizacije svojega poslovanja dokazala, da ima trenutno ali prihodnjo potrebo po dostopu do pasivnih infrastruktur družbe INWIT in mora ali bi morala zato dejansko pri družbi INWIT naročiti storitve gostovanja.

34 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se v skladu s členom 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko postopku pred sodišči Evropske unije pridružijo osebe, ki lahko izkažejo upravičen interes za rešitev zadeve, predložene enemu izmed teh sodišč.

35 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pojem „interes za rešitev zadeve“ v smislu navedenega člena 40, drugi odstavek, opredeliti glede na sam predmet spora ter ga razumeti kot neposredni in dejanski interes glede odločitve o predlogih, ne pa kot interes v zvezi z navedenimi razlogi ali trditvami. Izraz „rešitev zadeve“ se namreč nanaša na predlagano končno odločitev, kot bi bila navedena v izreku sodbe, ki jo je treba izdati (sklep podpredsednice Sodišča z dne 24. junija 2021, ratiopharm in drugi/Komisija, C-220/21 P(I), neobjavljen, EU:C:2021:521, točka 18 in navedena sodna praksa).

36 Zlasti je treba preveriti, ali predlagatelja intervencije izpodbijani akt neposredno zadeva in ali je njegov interes za rešitev spora gotov. Interes za rešitev spora je načeloma mogoče šteti za dovolj neposreden le, če ta rešitev lahko spremeni pravni položaj predlagatelja intervencije (sklep podpredsednice Sodišča z dne 24. junija 2021, ratiopharm in drugi/Komisija, C-220/21 P(I), neobjavljen, EU:C:2021:521, točka 19 in navedena sodna praksa).

37 Poleg tega je treba razlikovati med predlagatelji intervencije, ki izkazujejo neposreden interes glede odločitve o predlogih, ki jih stranke predstavijo v okviru spora, ki se mu želijo pridružiti, in tistimi, ki izkazujejo le posreden interes za rešitev spora zaradi podobnosti njihovega položaja in položaja ene od strank (sklep podpredsednice Sodišča z dne 24. junija 2021, ratiopharm in drugi/Komisija, C-220/21 P(I), neobjavljen, EU:C:2021:521, točka 20 in navedena sodna praksa).

38 Zlasti v zvezi z obstojem takega interesa na področju konkurenčnega prava je treba poudariti, da določbe Pogodbe DEU o pravilih o konkurenci potrjujejo pravico, da subjekti niso izpostavljeni konkurenci, izkrivljeni zaradi ukrepov, ki so v nasprotju s členi 101, 102 in 107 PDEU (glej v tem smislu sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci, od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točka 43, in z dne 5. novembra 2019, ECB in drugi/Trasta Komercbanka in drugi, C-663/17 P, C-665/17 P in C-669/17 P, EU:C:2019:923, točka 112).

39 Tako je bilo mogoče ugotoviti, da je treba interes za rešitev spora priznati predlagatelju intervencije, če ima shema državne pomoči, ki je predmet spora, lahko neposredne in dejanske posledice za njegov ekonomski položaj, zlasti če ni mogoče izključiti, da projekt, financiran s tako shemo, ponuja alternativo za storitve, ki jih ponuja predlagatelj, in ima tako lahko posledice za njegove dejavnosti (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 22. oktobra 2019, Scandlines Danmark in Scandlines Deutschland/Komisija, C-174/19 P, neobjavljen, EU:C:2019:1096, točke 9, 22 in 40).

40 Enako je bil tudi konkurentom podjetja, ki mu je bila s sklepom Komisije pripisana zloraba prevladujočega položaja v smislu člena 102 PDEU, katerih ekonomski položaj se je spremenil zaradi zadevnega ravnanja, lahko priznan interes za intervencijo v podporo predlogom za zavrnitev ničnostne tožbe, vložene zoper sklep Komisije (glej v tem smislu sklepa predsednika Sodišča z dne 21. februarja 2008, Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland/Komisija, C-385/07 P, neobjavljen, EU:C:2008:114, točki 9 in 10, in z dne 8. junija 2012, Schenker/Deutsche Lufthansa in drugi, C-602/11 P(I), neobjavljen, EU:C:2012:337, točki 11 in 12).

41 Iz člena 2(3) in člena 8(3) Uredbe št. 139/2004 pa izhaja, da mora Komisija koncentracije, ki bistveno ovirajo učinkovito konkurenco na notranjem trgu ali na njegovem znatnem delu, zlasti kot posledica ustvarjanja ali krepitve prevladujočega položaja, razglasiti za nezdružljive s tem trgom.

42 Glede na te elemente je treba za podjetje, ki je dejavno na enem ali več trgih, ki jih je Komisija opredelila kot trge, ki jih lahko prizadenejo verjetni protikonkurenčni učinki koncentracije, načeloma šteti, da ima neposredni in dejanski interes glede odločitve o predlogih tožbe zoper sklep o odobritvi te koncentracije, če v predhodni fazi tožbenega postopka ni mogoče izključiti, da imajo lahko odobritev navedene koncentracije ter po potrebi pogoji in obveznosti, od katerih je ta odobritev odvisna, posledice za dejavnosti tega podjetja.

43 S tem, da tako podjetje trenutno uporablja storitve drugega operaterja, in ne strank zadevne koncentracije, ni mogoče izključiti obstoja takega interesa, ker bi – kot trdi družba Fastweb – sprememba konkurenčnega položaja zaradi priglašene koncentracije lahko tudi v takem primeru vplivala na ekonomske izbire, ki jih ima na voljo to podjetje, in na pogajalsko moč, ki jo ima pri organizaciji svojega poslovanja.

44 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je štelo, da mora družba Fastweb, da bi izkazala svoj interes za rešitev zadeve T-692/20, predložiti dokaz, da svoje dejavnosti ne more opravljati z uporabo infrastruktur, do katerih ima trenutno dostop na podlagi partnerstva ali sodelovanja z drugimi operaterji, in da mora ali bi dejansko morala pri družbi INWIT naročiti storitve gostovanja za svojo prenosno opremo.

45 Zato je treba prvi pritožbeni razlog sprejeti.

46 Ob tem je treba, ker izrek izpodbijanega sklepa temelji tudi na obrazložitvi, ki se nanaša na primerjavo pogojev in obveznosti, naloženih s spornim sklepom, preučiti drugi pritožbeni razlog, s katerim se izpodbija ta obrazložitev.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve

47 Z drugim pritožbenim razlogom družba Fastweb trdi, da je Splošno sodišče v točki 36 izpodbijanega sklepa storilo dve napaki pri uporabi prava.

48 Na eni strani naj bi Splošno sodišče kršilo člen 40, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije s tem, da interesa za rešitev spora ni presojalo v povezavi s predlogi, ki jih je predstavila družba Iliad Italia, ampak se je pri tem opiralo na analizo, ki jo je Komisija uporabila v spornem sklepu. Splošno sodišče naj torej ne bi moglo odločiti na podlagi domnevno napačnih presoj, navedenih v tem spornem sklepu.

49 Na drugi strani naj bi Splošno sodišče napačno primerjalo položaj družbe Fastweb s položajem drugih fizičnih in pravnih oseb s tem, da je od nje zahtevalo, naj dokaže, da bi pogoji in obveznosti, naloženi s spornim sklepom, imeli posebne učinke nanjo.

50 Komisija trdi, da drugi pritožbeni razlog temelji na napačni razlagi izpodbijanega sklepa, saj je Splošno sodišče interes družbe Fastweb za rešitev spora dejansko presojalo na podlagi meril, ki izhajajo iz ustaljene sodne prakse sodišč Unije.

Presoja

51 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče presodilo v točki 36 izpodbijanega sklepa, od podjetja, ki je dejavno na enem ali več trgih, ki jih je Komisija opredelila kot trge, ki bi jih lahko prizadeli verjetni protikonkurenčni učinki koncentracije, ni mogoče zahtevati, da dokaže, da se učinki, ki jih imajo na njegov položaji pogoji in obveznosti, naloženi strankam koncentracije, razlikujejo od učinkov, ki izhajajo iz njegovih trenutnih razmerij z drugimi operaterji.

52 Kot trdi družba Fastweb, ker je namen preučitve ničnostne tožbe, vložene zoper sklep o odobritvi koncentracije, predvsem oceniti, koliko pogoji in obveznosti, naloženi s tem sklepom, zadostujejo za izključitev nastanka protikonkurenčnih učinkov v primeru izvedbe te koncentracije, od predlagatelja intervencije namreč ni mogoče pričakovati, da v predhodni fazi postopka dokaže, da ti pogoji in obveznosti ne zadostujejo za izognitev takim učinkom.

53 Ker je treba poleg tega interes podjetja za razglasitev ničnosti sklepa o odobritvi koncentracije, kot izhaja iz točk 42 in 43 tega sklepa, presojati, ne da bi se okoliščini, da to podjetje trenutno nabavlja pri drugih operaterjih, in ne pri strankah koncentracije, pripisal odločilni pomen, morebitna primerjava učinkov sporazumov, sklenjenih s temi operaterji, ter učinkov pogojev in obveznosti, naloženih s tem sklepom, nikakor ne more biti odločilna za namene te presoje.

54 Iz tega sledi, da je treba drugi pritožbeni razlog sprejeti in posledično razveljaviti izpodbijani sklep.

Predlog za intervencijo, vložen pri Splošnem sodišču

55 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče, če odločbo Splošnega sodišča razveljavi, samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.

56 Sodišče ima v obravnavani zadevi na voljo elemente, potrebne za dokončno odločitev o predlogu družbe Fastweb za intervencijo.

57 Družba Fastweb v predlogu za intervencijo trdi, da je kot ponudnik maloprodajnih in veleprodajnih mobilnih in fiksnih storitev eden od operaterjev, ki kupuje storitve gostovanja na pasivni omrežni infrastrukturi. Na tej podlagi trdi, da mora imeti dostop do lokacij družbe INWIT in da kupuje storitve gostovanja na makrolokacijah od operaterjev, kot je družba INWIT. Zato meni, da bi razglasitev ničnosti spornega sklepa pomembno vplivala na njen položaj.

58 Kot izhaja iz točke 42 tega sklepa, taki elementi, katerih resničnost je potrjena v spornem sklepu in je Komisija nikakor ne izpodbija, zadostujejo za ugotovitev, da ima družba Fastweb neposreden in dejanski interes glede odločitve o predlogih za razglasitev ničnosti spornega sklepa, ki jih je predstavila družba Iliad Italia, ker nesporno dokazujejo, da družba Fastweb deluje na enem ali več trgih, ki jih je Komisija opredelila kot trge, ki bi jih lahko prizadeli verjetni protikonkurenčni učinki priglašene koncentracije.

59 V teh okoliščinah in v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, od družbe Fastweb ni mogoče pričakovati, da natančneje dokaže, kako bi lahko priglašena koncentracija spremenila položaj, ki ga ima kot ponudnik maloprodajnih in veleprodajnih fiksnih storitev.

60 Poleg tega s trditvami Komisije, s katerimi zanika interes družbe Fastweb za intervencijo, ker ta ni dokazala, da bi lahko bili partnerstvo in sodelovanje, v kateri je družba Fastweb trenutno vključena, ogroženi ali da storitve gostovanja kupuje ali bi jih dejansko kupovala pri družbi INWIT, ni mogoče ovreči te ugotovitve, in to iz razlogov, navedenih v točki 43 tega sklepa.

61 Zato je treba predlogu za intervencijo, ki ga je družba Fastweb vložila v zadevi T-692/20, ugoditi.

Stroški

62 Kar zadeva stroške te pritožbe, člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se na podlagi njegovega člena 184(1) uporablja v pritožbenem postopku, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

63 Družba Fastweb je predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške, ki jih je v zvezi s pritožbo priglasila družba Fastweb.

64 Kar zadeva stroške v zvezi s predlogom za intervencijo, v skladu s členom 137 Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika prav tako uporablja v pritožbenem postopku, končni sklep vsebuje odločbo o stroških.

65 Ker je bilo v obravnavani zadevi predlogu družbe Fastweb za intervencijo ugodeno, je treba pridržati odločitev o stroških v zvezi s to intervencijo.

Iz teh razlogov je podpredsednik Sodišča sklenil:

1. **Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 27. septembra 2021, Iliad Italia/Komisija (T-692/20, neobjavljen, EU:T:2021:686), se razveljavi.**

2. **Družbi Fastweb SpA se dovoli intervencija v zadevi T-692/20 v podporo predlogom družbe Iliad Italia SpA.**

3. **Evropski komisiji se naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je družba Fastweb SpA priglasila v zvezi s pritožbenim postopkom.**

4. **Odločitev o stroških v zvezi z intervencijo družbe Fastweb SpA se pridrži.**

Podpisi